

[Gustav Pedersen.]

efter, at give Befolkningen Beskyttelse med Hensyn til Priser og Avancer.

Den højtærede Handelsminister nævnte, at der muligvis kunde blive Tale om Ændringer i Periodens Løb. Angaaende det vil jeg gerne sige, at kan der paa et eller andet Omraade indføres rent praktiske Ændringer, som ikke yder Forbrugerne en mindre Beskyttelse, kan man selvfølgelig altid tale derom; der har jo ikke, heller ikke fra de tidligere Handelsministres Side, været noget Ønske om at genere Erhvervslivet og endnu mindre om at drille Forretningsfolk ved meningsløse Bestemmelser. Det, der har været Ønske om, har udelukkende været en Beskyttelse for Forbrugerne, og jeg tror, jeg har Lov til at sige, at selve Udviklingen af Prisorholdene i høj Grad har dokumenteret, at en saadan Beskyttelse har været nødvendig, og der er som sagt ingen Tvivl om, at en Beskyttelse vil være paakrævet ogsaa i den Tid, der kommer. Hvis der derfor skal være Tale om Ændringer af en eller anden Art — Ændringer, som jeg gaar ud fra vil blive forelagt i dette høje Ting og ikke gennemført administrativt —, maa det i alle Tilfælde være Ændringer, der ikke i nogen Maade formindsker den Beskyttelse, der skal være for Forbrugerne.

Nu, da der ikke længere er den Risiko ved at tale aabent om Prisorholdene og Prisdannelsen, som der paa visse Omraader kunde være, da Landet ikke var frit, er der et Par Spørgsmaal, jeg gerne vil rette til den højtærede Handelsminister — om de kan besvares her ved første Behandling eller muligvis først i et Udvalg, skal jeg overlade til Ministeren selv at afgøre. Der er et Par Spørgsmaal, som jeg er tilbøjelig til at tro, Befolkningen meget gerne vil have klaret. Der er for det første Spørgsmaalet om, hvordan det kan være, at visse Varegrupper, saa snart de kom ud for Maksimalpriser, forsvandt fra Markedet. Det var i særlig Grad inden for Frugtbranchen, man konstaterede, at saa snart der kom Maksimalpriser, forsvandt Varerne aldeles omgaaende fra Butikkerne; det var oven i Købet saadan, at man i nogle Blade — jeg husker ikke i Øjeblikket, hvad det var for Blade, men det kan i hvert Fald findes frem — ret hoverende fortalte, at der kunde man se, hvor forfærdelig en Virkning disse Maksimalpriser havde, for saa snart de kom, forsvandt Varerne. Jeg vil gerne have at vide, om den højtærede Minister eller Prismyndighederne er i Stand til at give en Forklaring paa dette Fænomen, og om der, hvis lignende Ting skulde gentage sig, er Midler at sætte ind

derimod; jeg er ikke sikker paa, vi ikke endnu en Gang kan komme i den Situation, at der er saa faa Varer, at en Maksimalpris kan hidføre, at der kan ske noget i Retning af, at Varerne forsvinder fra Markedet. Der kan ogsaa være Grund til at stille det Spørgsmaal, om man er fuldkommen sikker paa, at man paa alle de vigtigste Vareomraader har Herredømme over Avancespørgsmaalet.

Jeg kan nævne et enkelt Eksempel — om Spørgsmaalet kan klares i den korte Tid, der er til Behandlingen, ved jeg ikke. I hvert Fald, naar jeg har Møde i min Kreds og taler med Fiskerne om Priserne, saa siger de, at det er meget daarligt med deres Prisorhold, og at de selv til forholdsvis beskedne Priser i den senere Tid har været ude for Afsætningsvanskeligheder. Men hvis man undersøger Fiskepriserne i de københavnske Fiskeforretninger, saa har man jo ikke Indtryk af, at der endnu er begyndt at komme Konkurrence og Vanskeligheder med Afsætningen. Jeg erkender, at hvis ikke den højtærede Minister har disse Forhold præsent, er det maaske vanskeligt at svare paa dette Spørgsmaal, men det er vel ogsaa en af de Ting, vi kunde faa oplyst i et kommende Udvalg.

Endelig er der et Spørgsmaal til, som jeg gerne vil stille til den højtærede Minister. Det er Spørgsmaalet, om det er muligt at give Besked om, hvor mange grove Overtrædelser der har fundet Sted af Prisloven. Jeg erindrer om, at da det ærede Medlem Hr. Halfdan Hendriksen, som dengang var Handelsminister, fremsatte Lovforslagene, understregede han Gang paa Gang, at langt den overvejende Del af de handlende antagelig af sig selv vilde være indstillet paa at holde de Regler, som Prisloven kræver, med andre Ord, at Prisloven i Virkeligheden kun var nødvendig af Hensyn til de Undtagelsestilfælde, som forekommer i alle Forhold, altsaa af Hensyn til de brodne Kar, som findes i ethvert Land. Det er umuligt gennem de Referater, man har fra Dagspressen, at skønne over, om der har været saa mange Tilfælde, at der virkelig er Tale om mange Overtrædelser i Forhold til det Antal handlende, der har været i Risiko for at komme i Kollision med Prisloven. Jeg synes dog, naar man har læst Aviserne i de Aar, Prisloven har eksisteret, at det har været for ofte, man har maattet konstatere Anklage mod handlende for Overtrædelse af Prisloven, saa meget mere som det vel nok er mest sandsynligt, at med det Apparat Prisdirektoratet har til Raadighed, har det kun kunnet faa fat i en Del af Overtræderne. Hvor